

JACHTRIT 2023

van de Grensmenners en De Brabantse Aanspanning.

zondag 29 oktober

10 uur stond de koffie klaar bij de gastvrije familie van Haperen in de kantine van de melkveehouderij.

Na de koffie met een worstenbroodje en voor één een lekker vruchtenbroodje werd er al gauw begonnen met het optuigen van de aanspanningen, want dan kunnen we voor de voorspelde onweer terug zijn. De KNMI weersverwachting luidde : "**Noodweer Waarschuwing wegens gemiddeld onweer in Noord-Brabant**" je schrikt je een hoedje. Telefoontjes heen en weer zullen we het wel laten doorgaan? Je hoort er kunnen wel grote hagelstenen vallen. Je denkt onverantwoord om op pad te gaan. Maar we gingen toch op goed geluk. Op het allerlaatste nippertje kwam Ed en Yvonne gauw bij ons op de wagen. Yvonne met haar mooie pauwenveren jagershoed op "Fijn Ed, dat je met ons meerijdt, was je de wintertijd vergeten? Nee.

"Weet je nog dat mopje over die adelborsten" vroeg ik. "Dat mopje ken ik niet", zei Ed. "Maar ik weet wel een mopje van de winkeljuffrouw". "Laat horen Ed". "Nou er stond een sexy geklede mevrouw in de winkel en die sexbom vroeg aan de wat timide winkeljuffrouw: "Weet je hoe oud ik ben? Nou ik denk 55 jaar", zei de winkeljuffrouw bedremmeld. "Oh, fijn, zei ze, ik ben 60 dan zie ik er nog jong uit". Ze loopt uit de winkel naar haar auto en ze vraagt aan een jongeman, die daar staat "Weet je hoe oud ik

ben?" Oh ja, maar dan moet ik eerst even aan je borsten voelen. Hij voelt en voelt en zegt 60 jaar. Oh jammer ik dacht, dat je wel kon voelen, dat ik erg jong ben. Jammer voor je, maar ik stond achter je in de winkel.

Ondertussen waren we al gevorderd en reden langs het treinstation 41 van het Bels Lijntje. Het is een 32km lange spoorwegbaan, die nu omgebouwd is tot een prachtig fietspad.

Dat was wel anders op de zandwegen, die waren omgebouwd tot modderpoelen. Maar het is een jachtrit dus we gaan vogels vangen. onze vangst was behalve een aantal kraaien en kauwen en wat kleine zangvogeltjes die in groepjes rondvlogen om zich voor te bereiden op de vogeltrek naar het zuiden.

Maar opeens 2x een buizerd, was het

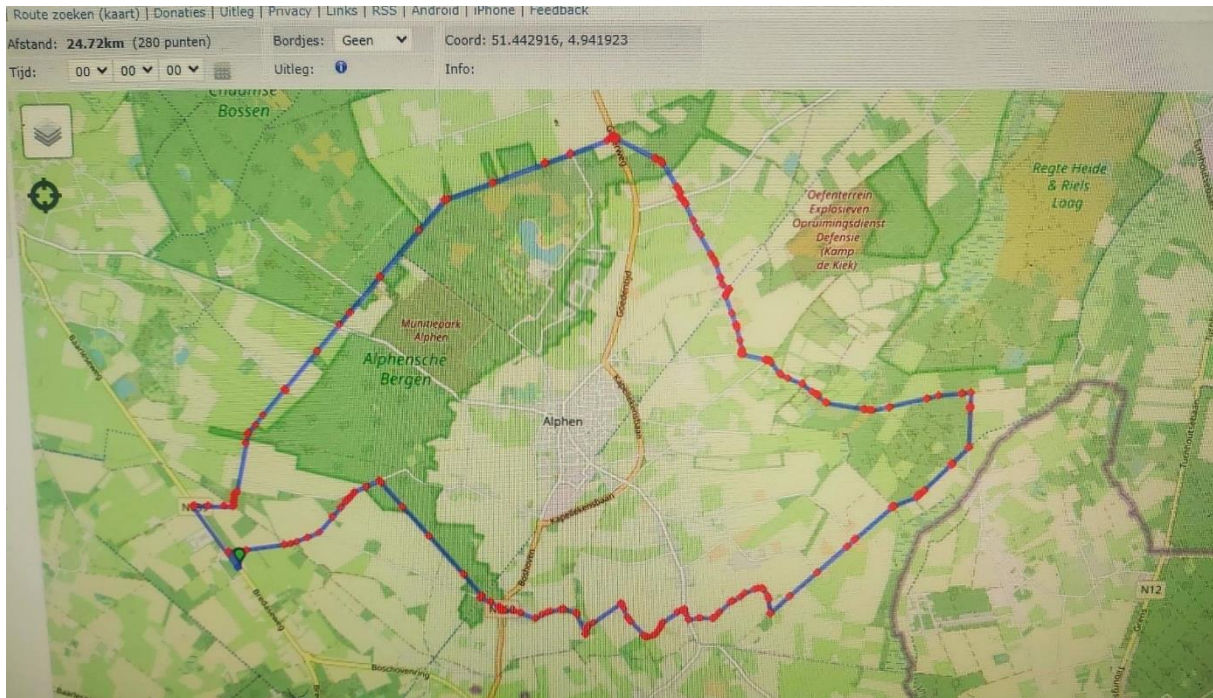
een lichte dan kwam hij uit Siberië, dan ooievaars, nee witte reigers 4x ook blauwe reigers. Een prachtig palet, zoals dat bij jagers genoemd wordt.

Bij de 2^e pauze vonden we dan nog een ooievaar, die al jaren op het dak staat. De meegebrachte versnaperingen smaakten heerlijk. De rechte heide hebben we deze keer laten schieten; het was een race om de tijd, vanwege het dreigende onweer. Gelukkig konden we de taxodium distichum of de moerascypres nog een beetje zien, omdat hij zijn naalden laat vallen. Eens moeten we er nog een

wandeling naar maken om de kniewortels te bekijken.

Heel snel reden we naar huis, wel genietend van de herfstkleuren, waar vooral de Amerikaanse eik prachtig rood kleurde. Snel tuigden we de paarden af om in de kantine nog een borreltje te drinken, terwijl buiten een donderbui losbarstte.

Iedereen werd bedankt voor de gezellige rit. Jos als gids en de familie Van Haperen voor de gastvrije ontvangst.

Cees Verloop.